

ויעקב הלה באותם ימים שבין ראש השנה ליום הכהנים, ברוח להצל מפטגה. שב בתשובה, ושם עצמו בתענית, עד שבא ראש השנה ויום הכהנים, אז יודעים ישראל שעשו בא. ועמו ארבע מאות איש, כלם מקרים מזומנים לקטרוג להם. מיד וירא יעקב מאי ויצר לו, והרבה בתפלות ובקשות. בראשית לו אמר יעקב אלהי אבי אברם ומן הבא בידך מנה וגו', וזה רחמים מאתים ותישים עשרים רחמים ואמר, כי אמר אכפרה פניו במנהה ההלכת לפני. ויקח מן הבא בידך מנה וגו', עזים מאתים ותישים מאתיים ותישים רחמים מאתיים וגו'.

גמלים וגו', כך הוא סטרא דיליה. גמלים הוא נחש, גמלים הוא נחש, כמין גמל. גמלים הוא נחש, כמין גמל. בשעה שפתח סמא"ל את אדם, רכב על נחש כמין גמל. שנינה, מי שרואה גמל בחלומו, מיתה נקנסה עליו מלמעלה ונצול ממנה. והפל אחד.

ואנו חור עשו לאפוטרופוס של יעקב. ויעקב לא רצה דבשו ועקזו. יעבר נא אドני לפניו עבדו. אז - וישב ביום ההוא עשו לדרכו. מתי? בשעת נעללה, שהרי נפרד מן העם הקדוש. והקדוש ברוך הוא עוזב את חתאים ומכפר עליהם. כיון שהוא מהקטרוג הולך עם אותו דורון ונפרד מהם, והוא הקדוש ברוך הוא לשמח עם בניו. מה כתוב? ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית וגו'. על בן קרא שם המקומות סוכות, כיון דיתבי בסוכות, זבא חולקיהון בהאי עלמא ובעלמא דאית. (ע"ב רעה מחדנא).

בא ראה, ביום זהה מתקפה הלבנה, ולא מארה עד בעשור לחדר, כספל ישראל שבבים בתשובה, והאם העלונה שבה ומאירה לה. ומהיום הזה את אור הארץ נוטל, וממצאת שמחה בכל. ועל בן כתוב, יום הכהנים הוא. יום בפור היה צריך מה זה יום הכהנים? אלא

ויעקב אziel באינון יומין דבין ראש השנה ליום הכהנים, עrik לאשתזב מגניה. תפ בתיאובתא, שני גריםה בתעניותא, עד דامي ראש השנה ויום הכהנים, בדין ידע ישראל דעתו בא, ועמו ארבע מאות איש, בלהו מקרטרי זמניין לקטרגאazon, מיד וירא יעקב מאוד ויירא לו ואסגי בצלותין ובעותין. (בראשית לב) ויאמר יעקב אלהי אבי אברם ואלהי אבי וגו'. עד דעתיל עיטה ואמר, כי אמר אכפירה פניו במנהה הホールכת לפניו ויקח מן הבא בידו מנה וגו', עזים מאתים ותישים עשרים רחמים רחלים מאתיים וגו'.

גמלים וגו', בך הוא סטרא דיליה. גמלים הוא נחש, כמין גמל, בשעתא דפתיא סמא"ל לאדם, ארביב על נחש כמין גמל. פגינן, מאן דחמי גמל בחלמיה, מיתה נקנסה עליה מלמעלה, ואשתווים מיניה. וככלא חד. ובדין, אהדר עשו אפטרופוסא דיעקב, ויעקב לא בעא דובשיה ועוקציה. יעבר נא אדוניו לפניו עבדו. בדין וישב ביום ההוא עשו לדרכו. אימתי. בשעת נעללה, דהא אתרפיש מעמא קדיישא. וקורדשא בריך הוא שביק לחוביהון, וכפר עלייהו. בין דההוא מקרטרגא אול בההוא דורונא, ואתרפיש מניהו, בעי קדרשא בריך הוא למחרדי בבניו, מה כתיב, ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית וגו'. על בן קרא שם המקומות סוכות, כיון דיתבי בסוכות, הא אשתויבו מן מקרטרגא, וקורדשא בריך הוא תדי בבניו. זבא חולקיהון בהאי עלמא ובעלמא דאית. (ע"ב רעה מחדנא).

הא חזי, בהאי יומא אתרפסייא סיירה, ולא נהיר עד בעשור לחדר, דישראל פיבין בלהו בתיאובתא שלימתא, ואמא עלאה תפאת

הוא שמח עם בניו. אשרי חלקם בעולם הזה ובבניהם. מהרעה מודמנא). שביע רעה מודמנא). בתשובה, והאם העלונה שבה ומאירה לה. ומהיום הזה את אור הארץ נוטל, וממצאת שמחה בכל. ועל בן כתוב, יום הכהנים הוא. יום בפור היה צריך מה זה יום הכהנים? אלא